II

*(Icke-lagstiftningsakter)*

# FÖRORDNINGAR

## RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1369

**av den 5 augusti 2022**

**om samordnade åtgärder för att minska efterfrågan på gas**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 122.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Ryska federationen – unionens viktigaste externa gasleverantör – har inlett en militär aggression mot Ukraina, som är en avtalsslutande part i energigemenskapen. Upptrappningen av den ryska militära aggressionen mot Ukraina sedan februari 2022 har lett till att gasleveranserna har minskat markant, i ett avsiktligt försök att använda gasförsörjning som ett politiskt vapen. Rörledningsflödena av gas från Ryssland via Belarus har upphört och gasleveranserna via Ukraina har stadigt minskat. De totala gasflödena från Ryssland är nu mindre än 30 % av de genomsnittliga gasflödena under perioden 2016–2021. Denna minskning av leveranserna har lett till rekordhöga och volatila energipriser, vilket bidrar till inflation och skapar en risk för ytterligare ekonomisk nedgång i Europa.

(2) Mot denna bakgrund lade kommissionen, till följd av sitt meddelande av den 8 mars 2022 med titeln *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris*, fram planen REPowerEU den 18 maj 2022 i syfte att få ett slut på unionens beroende av ryska fossila bränslen så snart som möjligt och allra senast 2027. För att uppnå detta mål innehåller planen REPowerEU åtgärder för energibesparingar och energieffektivitet samt förslag för en snabbare utbyggnad av ren energi för att ersätta fossila bränslen i bostäder, industrin och elproduktionen. Ytterligare åtgärder på försörjningssidan kan bland annat inbegripa bättre samordning av gasinköp och underlättande av europeiska gasmarknadsaktörers gemensamma inköp på den internationella gasmarknaden, samt bästa möjliga åtgärder för att bevara elproduktionskapacitet som inte är beroende av leveranser av importerad gas.

(3) Unionen har vidtagit ytterligare åtgärder för att öka sin beredskapsnivå avseende avbrott i gasförsörjningen. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1032 ([1]) antogs för att säkerställa att de underjordiska lagren fylls på inför de kommande vintersäsongerna.

(4) Kommissionen gjorde vidare ingående översyner av alla nationella krisplaner i februari 2022 och maj 2022 och har också genomfört ingående övervakning av försörjningstryggheten. De åtgärder som vidtagits av unionen sedan februari 2022 har utformats för att möjliggöra en total utfasning av rysk gas senast 2027 och för att minska riskerna vid ytterligare större avbrott i försörjningen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1032 av den 29 juni 2022 om ändring av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009 vad gäller gaslagring (EUT L 173, 30.6.2022, s. 17).

(5) Den senaste tidens eskalering av avbrotten i gasleveranserna från Ryssland pekar dock på en betydande risk för att de ryska gasleveranserna på ett plötsligt och ensidigt sätt kan komma att fullständigt upphöra inom en snar framtid. Unionen bör därför föregripa en sådan risk och i en anda av solidaritet förbereda sig för risken att gasleveranserna från Ryssland när som helst upphör helt. Det krävs omedelbara proaktiva åtgärder för att föregripa ytterligare störande åtgärder och stärka unionens motståndskraft mot framtida chocker. Genom samordnade åtgärder på unionsnivå går det att undvika att ett eventuellt avbrott i gasförsörjningen gör allvarlig skada för ekonomin och för medborgarna.

(6) Den nuvarande rättsliga ramen för försörjningstryggheten för gas i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 ([2]) beaktar inte i tillräcklig utsträckning avbrott i en större gasleverantörs försörjning som varar längre än 30 dagar. Avsaknaden av en rättslig ram för sådana avbrott gör att det finns en risk för att medlemsstaterna vidtar åtgärder utan samordning, vilket kan hota försörjningstryggheten i angränsande medlemsstater och lägga en ytterligare börda på industrin och konsumenterna i unionen.

(7) I sin resolution av den 7 april 2022 om slutsatserna från Europeiska rådets möte av den 24–25 mars 2022 begärde Europaparlamentet att en plan skulle läggas fram för fortsatt garanterad energiförsörjning för unionen på kort sikt. Vid sina möten den 31 maj och den 23 juni 2022 bad Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag för att utan dröjsmål förbättra beredskapen inför eventuella större försörjningsavbrott, i syfte att garantera energiförsörjning till överkomliga priser. Till följd av denna begäran av Europeiska rådet undersöker kommissionen tillsammans med unionens internationella partner olika sätt att dämpa de stigande energipriserna, inbegripet möjligheten att där så är lämpligt införa tillfälliga pristak. I enlighet med denna begäran fortsätter kommissionen också arbetet med att optimera den europeiska elmarknadens funktion, inbegripet gasprisernas effekter på den, så att den är bättre rustad att stå emot alltför stor prisvolatilitet i framtiden, ger el till överkomliga priser och är helt anpassad till ett energisystem där fossila bränslen fasats ut, samtidigt som man bevarar den inre marknadens integritet, upprätthåller incitamenten för den gröna omställningen, bevarar försörjningstryggheten och undviker oproportionerliga budgetkostnader.

(8) Enligt artikel 122.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan rådet på förslag av kommissionen i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna besluta om lämpliga åtgärder med hänsyn till den ekonomiska situationen, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor, särskilt på energiområdet. Risken för att de ryska gasleveranserna upphör fullständigt före slutet av 2022 utgör en sådan situation.

(9) Med tanke på den överhängande risken för avbrott i gasleveranserna till unionen bör medlemsstaterna vidta åtgärder nu för att minska sin efterfrågan inför vintersäsongen 2022–2023. En sådan frivillig minskning av efterfrågan skulle i synnerhet bidra till att fylla lagren, så att de inte är tömda i slutet av vintersäsongen 2022–2023 och skulle därmed göra det möjligt för medlemsstaterna att klara av eventuella köldknäppar i februari och mars 2023 och göra det lättare att fylla lagren för att säkerställa en tillräcklig försörjningstrygghet för vintersäsongen 2023–2024. En minskad efterfrågan på gas kommer också bidra till att säkerställa ett tillräckligt utbud och driva ner energipriserna, vilket gynnar konsumenterna i unionen. Åtgärder som vidtas på unionsnivå för att minska efterfrågan skulle därför gynna alla medlemsstater genom att minska risken för mer betydande inverkan på deras ekonomier.

(10) Volymen av den frivilliga minskningen av efterfrågan tar hänsyn till de volymer av gasefterfrågan som skulle riskera att inte levereras i händelse av ett fullständigt avbrott i de ryska gasleveranserna. Minskningsinsatsen bör vara densamma för alla medlemsstater, på grundval av en jämförelse med varje medlemsstats genomsnittliga förbrukning under de senaste fem åren.

(11) Det är möjligt att åtgärder för frivillig minskning av efterfrågan inte i sig räcker till för att säkerställa försörjningstryggheten och marknadens funktion. I syfte att snabbt hantera de specifika utmaningarna med den pågående och förväntade allvarliga förvärringen av gasförsörjningsbristerna och undvika snedvridningar mellan medlemsstaterna, bör därför ett nytt instrument inrättas som gör det möjligt att kräva att alla medlemsstater minskar efterfrågan på gas. Det bör kunna tas i bruk i tillräckligt god tid före hösten 2022. Inom ramen för ett sådant instrument skulle rådet, på förslag av kommissionen, genom ett genomförandebeslut kunna tillkännage unionsberedskap. Genom att

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

rådet ges genomförandebefogenhet tas tillräcklig hänsyn till den politiska karaktären av beslutet att utlösa en skyldighet att minska efterfrågan i hela unionen och till dess övergripande konsekvenser för medlemsstaterna. Innan kommissionen lägger fram ett sådant förslag bör den samråda med de berörda riskgrupper som anges i bilaga I till förordning (EU) 2017/1938 (*riskgrupper*) och den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättades genom den förordningen. Unionsberedskap bör endast tillkännages om åtgärderna för frivillig minskning av efterfrågan visar sig vara otillräckliga för att hantera risken för en allvarlig försörjningsbrist. Fem eller flera behöriga myndigheter i medlemsstater som har tillkännagett nationell beredskap enligt artikel 11.1 b i förordning (EU) 2017/1938 bör ges möjlighet att begära att kommissionen lägger fram ett förslag för rådet om att tillkännage unionsberedskap.

(12) Unionsberedskapen bör fungera som en för unionen särskild krisnivå som utlöser en obligatorisk minskning av efterfrågan, oberoende av de nationella krisnivåerna enligt artikel 11.1 i förordning (EU) 2017/1938. När unionsberedskap har tillkännagetts bör medlemsstaterna minska sin gasförbrukning inom en i förväg fastställd period. Volymen av den obligatoriska minskningen av efterfrågan tar hänsyn till de volymer av gasefterfrågan som kan vara i riskzonen i händelse av ett fullständigt avbrott i de ryska gasleveranserna till unionen och bör ta full hänsyn till minskningar av efterfrågan som redan uppnåtts. Volymen av den obligatoriska minskningen av efterfrågan bör även ta hänsyn till den fyllnadsnivå som rapporterats enligt artikel 6d.1 och 6d.2 i förordning (EU) 2017/1938, utvecklingen i fråga om diversifiering av gaskällor, inbegripet leveranser av flytande naturgas (LNG) och utvecklingen av utbytbarheten mellan bränslen i unionen.

(13) Minskningar av efterfrågan som uppnåtts av medlemsstaterna innan unionsberedskapen tillkännagetts kommer att avspeglas i volymen av den obligatoriska minskningen av efterfrågan.

(14) Med tanke på de betydande snedvridningar av den inre marknaden som sannolikt kommer att uppstå om medlemsstaterna utan samordning reagerar på ett potentiellt eller faktiskt ytterligare avbrott i de ryska gasleveranserna, är det mycket viktigt att alla medlemsstater minskar sin efterfrågan på gas i en anda av solidaritet. Alla medlemsstater bör därför uppnå målen för frivillig och obligatorisk minskning av efterfrågan. Även om vissa medlemsstater kan vara mer utsatta för effekterna av ett avbrott i de ryska gasleveranserna än andra, kan alla medlemsstater påverkas negativt och bidra till att begränsa den ekonomiska skada som orsakas av ett sådant avbrott, om det så sker i form av att frigöra ytterligare volymer av gas i rörledning eller LNG-last som kan användas av medlemsstater med betydande gasunderskott, genom den positiva effekt på gaspriserna som en minskning av efterfrågan sannolikt kommer att ha eller genom att undvika marknadssnedvridningar genom osamordnade och motstridiga åtgärder för att minska efterfrågan. Denna förordning återspeglar därför principen om energisolidaritet, som domstolen nyligen har bekräftat som en grundläggande princip i unionsrätten ([3]).

(15) Vissa medlemsstater har dock inte möjlighet att frigöra betydande volymer av rörledningsgas till förmån för andra medlemsstater, på grund av sin specifika geografiska eller fysiska situation, såsom att de inte är synkroniserade med det europeiska elsystemet eller saknar direkt sammanlänkning med en annan medlemsstats sammanlänkade gassystem. Medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att åberopa en eller flera grunder för att begränsa sina skyldigheter till obligatorisk minskning av efterfrågan. De berörda medlemsstaterna bör åta sig att göra sitt yttersta för att undanröja sammanlänkningsunderskottet så snart som möjligt.

(16) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 ([4]) inrättas en ram för medlemsstaternas och berörda intressenters samarbete i en regional miljö för att utveckla mer sammankopplade energinät i syfte, i synnerhet, att ansluta regioner som för närvarande är isolerade från de europeiska energimarknaderna och att stärka befintliga och främja nya gränsöverskridande sammanlänkningar. Gränsöverskridande sammanlänkningar bidrar i hög grad till försörjningstryggheten. Mot bakgrund av det nuvarande avbrottet i gasleveranserna från Ryssland spelar sådana gränsöverskridande sammanlänkningar en nyckelroll när det gäller att i en anda av solidaritet säkerställa den inre energimarknadens funktion och distribuera gas till andra medlemsstater. I detta sammanhang bör medlemsstaterna fortsätta sina ansträngningar för att förbättra integreringen av sina nät genom att bedöma den potentiella ökningen av ny gränsöverskridande sammanlänkningskapacitet i linje med målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 ([5]).

([3]) Domstolens dom av den 15 juli 2021, Tyskland/Polen, C-848/19 P, ECLI:EU:C:2021:598.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 av den 30 maj 2022 om riktlinjer för transeuropeisk energiinfrastruktur, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2009, (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 och direktiven 2009/73/EG och (EU) 2019/944, och om upphävande av förordning (EU) nr 347/2013 (EUT L 152, 3.6.2022, s. 45).

(17) För att underlätta medlemsstaternas ansträngningar att fullgöra målen i förordning (EU) 2022/1032 vad gäller gaslagring bör även den volym av gas som medlemsstaterna använder för lagring utöver delmålet för den 1 augusti 2022 beaktas vid fastställandet av volymen av deras obligatoriska minskning av efterfrågan.

(18) För att ta tillräcklig hänsyn till det höga beroendet av gas inom medlemsstaternas kritiska industrier bör medlemsstaterna dessutom kunna utesluta gasförbrukningen inom dessa industrier när de fastställer volymen av sin obligatoriska minskning av efterfrågan. Kommissionens övervakning bör säkerställa att nationella begränsningar inte leder till otillbörliga snedvridningar av den inre marknaden. Medlemsstaterna bör också kunna begränsa volymen av sin obligatoriska minskning av efterfrågan om en sådan begränsning är nödvändig för att maximera gasleveranserna till andra medlemsstater och om de kan styrka att deras kapacitet för sammanlänkning för kommersiell export till andra medlemsstater eller deras inhemska LNG-infrastruktur används i största möjliga utsträckning för att omdirigera gas till andra medlemsstater. Kommissionen bör övervaka att villkoren för tillämpning av dessa undantag är uppfyllda.

(19) Medlemsstaterna bör, när det gäller särskilda efterfrågeförhållanden från sammanlänkade medlemsstater, tillfälligt kunna begränsa den obligatoriska minskningen av efterfrågan när så krävs för att säkerställa försörjningstryggheten för energi, bland annat när en medlemsstat står inför en elkris i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 ([6]). Hänsyn bör också tas till lagringskapaciteten och den lagringsnivå som överstiger delmålet i bilaga Ia till förordning (EU) 2017/1938.

(20) Medlemsstaterna bör fritt kunna välja lämpliga åtgärder för att uppnå en minskning av efterfrågan. När medlemsstaterna fastställer lämpliga åtgärder för att minska efterfrågan och prioriterar kundgrupper bör de överväga att använda sig av de åtgärder som anges i kommissionens meddelande av den 20 juli 2022 med titeln *Spara gas för en trygg vinter*. Medlemsstaterna bör särskilt överväga ekonomiskt effektiva åtgärder såsom auktioner eller anbudssystem, genom vilka de kan stimulera minskad konsumtion på ett ekonomiskt effektivt sätt. De åtgärder som vidtas på nationell nivå kan också omfatta ekonomiska incitament eller kompensation till berörda marknadsaktörer.

(21) Alla åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att uppnå en minskning av efterfrågan måste vara förenliga med unionsrätten, särskilt förordning (EU) 2017/1938. I synnerhet bör sådana åtgärder vara nödvändiga, tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara, och bör inte i onödan snedvrida konkurrensen eller hindra att den inre gasmarknaden fungerar som den ska eller äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller i unionen. Det är nödvändigt att beakta skyddade kunders intressen även när det gäller gasförsörjningen till centraliserade värmesystem i händelse av en försörjningskris.

(22) För att säkerställa att åtgärder för att minska efterfrågan genomförs på ett samordnat sätt bör medlemsstaterna upprätta regelbundet samarbete inom var och en av de berörda riskgrupperna. Medlemsstaterna får komma överens om de samordningsåtgärder som är bäst lämpade i en viss region. Kommissionen och gruppen för samordning av gasförsörjningen bör kunna få en överblick över de nationella åtgärder som medlemsstaterna genomfört och utbyta bästa praxis för samordning av åtgärder inom riskgrupperna. Medlemsstaterna bör också använda andra organ för att samordna sina åtgärder.

(23) För att säkerställa att de nationella krisplanerna återspeglar de åtgärder för frivillig eller obligatorisk minskning av efterfrågan som fastställs i denna förordning bör den behöriga myndigheten i varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att uppdatera den nationella krisplan som inrättats enligt artikel 8 i förordning (EU) 2017/1938 senast den 31 oktober 2022. Med tanke på den begränsade tidsramen för den uppdateringen bör samordningsförfarandena enligt artikel 8.6–8.11 i förordning (EU) 2017/1938 inte tillämpas. Varje medlemsstat bör dock samråda med andra medlemsstater om uppdateringen av sin nationella krisplan. Kommissionen bör sammankalla riskgrupperna, gruppen för samordning av gasförsörjningen eller andra berörda organ för att diskutera potentiella frågor som rör åtgärder för att minska efterfrågan.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 av den 5 juni 2019 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG (EUT L 158, 14.6.2019, s. 1).

(24) Regelbunden och ändamålsenlig övervakning och rapportering är viktiga för att bedöma medlemsstaternas framsteg med att genomföra åtgärderna för frivillig och obligatorisk minskning av efterfrågan, och för att mäta dessa åtgärders sociala och ekonomiska inverkan liksom hur de påverkar sysselsättningen. Varje medlemsstats behöriga myndighet eller en annan enhet som utsetts av medlemsstaten bör övervaka den minskning av efterfrågan som uppnåtts på dess territorium och regelbundet rapportera resultaten till kommissionen. Gruppen för samordning av gasförsörjningen bör bistå kommissionen i övervakningen av fullgörandet av skyldigheterna att minska efterfrågan.

(25) För att hindra betydande ekonomisk skada för unionen som helhet är det viktigt att varje medlemsstat minskar sin efterfrågan efter det att unionsberedskap har tillkännagetts. Denna minskning kommer att säkerställa att det finns tillräckligt med gas för alla, även under vintern. Minskningen av efterfrågan runtom i unionen är ett uttryck för solidaritetsprincipen, som fastställs i fördraget. Det är därför motiverat att kommissionen strikt övervakar att medlemsstaterna genomför de obligatoriska minskningarna av efterfrågan. Om kommissionen upptäcker en risk för att en medlemsstat eventuellt inte kan fullgöra sin skyldighet till obligatorisk minskning av efterfrågan, bör kommissionen kunna begära att den medlemsstaten lämnar in en plan med en strategi och åtgärder för hur den obligatoriska minskningen av efterfrågan faktiskt ska uppnås. Den medlemsstaten bör ta vederbörlig hänsyn till kommissionens eventuella kommentarer och förslag avseende den planen.

(26) Eftersom solidaritetsprincipen ger varje medlemsstat rätt att få stöd av angränsande medlemsstater under vissa omständigheter, bör medlemsstater som begär sådant stöd också agera i en anda av solidaritet när det gäller att minska sin inhemska efterfrågan på gas. När medlemsstaterna begär en solidaritetsåtgärd enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938 bör de därför ha genomfört alla lämpliga åtgärder för att minska efterfrågan på gas. Kommissionen bör kunna begära att den medlemsstat som begär en solidaritetsåtgärd lämnar in en plan med åtgärder för hur eventuella ytterligare minskningar av efterfrågan ska uppnås. Den medlemsstaten bör ta vederbörlig hänsyn till kommissionens yttrande.

(27) Kommissionen bör regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

(28) Med tanke på den överhängande fara för försörjningstryggheten för gas som den ryska militära aggressionen mot Ukraina medför bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

(29) Med tanke på att de åtgärder som anges i denna förordning är exceptionella bör denna förordning tillämpas i ett år efter dess ikraftträdande. Senast den 1 maj 2023 bör kommissionen rapportera till rådet om hur den fungerar och får, om så är lämpligt, föreslå att dess tillämpningsperiod förlängs.

(30) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

**Innehåll och tillämpningsområde**

I denna förordning fastställs regler för att hantera en situation med allvarliga problem med försörjningstryggheten för gas, i syfte att i en anda av solidaritet trygga unionens gasförsörjning. Dessa regler omfattar förbättrad samordning och övervakning av samt rapportering om nationella åtgärder för att minska efterfrågan på gas och en möjlighet för rådet att, på förslag från kommissionen, tillkännage den för unionen särskilda krisnivån unionsberedskap, vilket utlöser en unionsomfattande skyldighet till obligatorisk minskning av efterfrågan.

*Artikel 2*

**Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *behörig myndighet*: en nationell statlig myndighet eller nationell tillsynsmyndighet som har utsetts av en medlemsstat för att säkerställa genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i förordning (EU) 2017/1938.

2. *unionsberedskap*: en för unionen särskild krisnivå som utlöser en obligatorisk minskning av efterfrågan och som inte är kopplad till någon av krisnivåerna i artikel 11.1 i förordning (EU) 2017/1938.

3. *gasförbrukning*: den totala försörjningen av naturgas för verksamheter på en medlemsstats territorium, inklusive den slutliga förbrukningen för hushåll, industri och elproduktion, men exklusive bland annat gas som används för att fylla lagren, i enlighet med definitionen för *försörjning, omvandling och förbrukning av gas* (*supply, transformation and consumption of gas*) som används av kommissionen (Eurostat).

4. *råvara*: *annan användning av naturgas än för energi* enligt kommissionens (Eurostat) energibalanser.

5. *referensgasförbrukning*: volymen av en medlemsstats genomsnittliga gasförbrukning under referensperioden; för medlemsstater där gasförbrukningen ökade med minst 8 % under perioden 1 augusti 2021–31 mars 2022 jämfört med den genomsnittliga gasförbrukningen under referensperioden, avses med *referensgasförbrukning* endast volymen av gasförbrukning under perioden 1 augusti 2021–31 mars 2022.

6. *referensperiod*: perioderna mellan den 1 augusti och den 31 mars under de fem på varandra följande år som föregår dagen för denna förordnings ikraftträdande, från och med perioden 1 augusti 2017–31 mars 2018.

7. *delmål*: delmålet enligt bilaga Ia till förordning (EU) 2017/1938.

*Artikel 3*

**Frivillig minskning av efterfrågan**

Medlemsstaterna ska göra sitt yttersta för att under perioden 1 augusti 2022–31 mars 2023 minska sin gasförbrukning med minst 15 % jämfört med sin genomsnittliga gasförbrukning under perioden 1 augusti–31 mars under de fem på varandra följande år som föregår dagen för denna förordnings ikraftträdande (*frivillig minskning av efterfrågan*). Artiklarna 6, 7 och 8 ska tillämpas på dessa åtgärder för frivillig minskning av efterfrågan.

*Artikel 4*

**Rådets tillkännagivande av unionsberedskap**

1. Rådet får, på förslag från kommissionen, genom ett genomförandebeslut tillkännage unionsberedskap.

2. Kommissionen ska lägga fram ett förslag om sådan unionsberedskap om den anser att det finns en betydande risk för allvarlig gasförsörjningsbrist eller om en exceptionellt hög efterfrågan på gas uppstår, för vilka åtgärderna i artikel 3 inte är tillräckliga och vilken leder till en betydande försämring av gasförsörjningssituationen i unionen, men där marknaden kan hantera avbrottet utan att det finns behov av att tillgripa icke marknadsbaserade åtgärder.

3. Kommissionen ska också lägga fram ett förslag för rådet om tillkännagivande av unionsberedskap om minst fem behöriga myndigheter som har tillkännagett en nationell beredskapsnivå enligt artikel 11.1 b i förordning (EU) 2017/1938 så begär.

4. Rådet får med kvalificerad majoritet ändra kommissionens förslag.

5. Innan kommissionen lägger fram ett förslag för rådet om att tillkännage unionsberedskap ska den samråda med de berörda riskgrupper som anges i bilaga I till förordning (EU) 2017/1938 (*riskgrupper*), och den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättades genom artikel 4 i den förordningen.

6. Rådet får, på förslag från kommissionen, genom ett genomförandebeslut, tillkännage att unionsberedskapen och skyldigheterna enligt artikel 5 upphör. Kommissionen ska lägga fram ett förslag om ett sådant genomförandebeslut till rådet om den efter bedömning anser att de underliggande grunderna för unionsberedskapen inte längre motiverar bibehållandet av denna beredskap, och efter samråd med de berörda riskgrupperna och gruppen för samordning av gasförsörjningen.

*Artikel 5*

**Obligatorisk minskning av efterfrågan vid unionsberedskap**

1. När rådet tillkännager unionsberedskap ska varje medlemsstat minska sin förbrukning av gas i enlighet med punkt 2 (*obligatorisk minskning av efterfrågan*).

2. För tillämpningen av obligatorisk minskning av efterfrågan ska, under hela tiden som unionsberedskapen gäller, gasförbrukningen i varje medlemsstat under perioden 1 augusti 2022–31 mars 2023 (*minskningsperiod*) vara 15 % lägre jämfört med dess referensgasförbrukning. Eventuella minskningar av efterfrågan som medlemsstater uppnått under perioden innan unionsberedskapen tillkännagavs ska beaktas för den obligatoriska minskningen av efterfrågan.

3. En medlemsstat vars elsystem endast är synkroniserat med ett tredjelands elsystem ska undantas från kravet på att tillämpa punkt 2 om det avsynkroniseras från det tredjelandets system så länge driften av isolerade elkraftsystemstjänster eller andra tjänster hos den systemansvarige för överföringssystemet behövs för att säkerställa en säker och tillförlitlig drift av elkraftsystemet.

4. En medlemsstat ska undantas från tillämpningen av punkt 2 så länge den inte är direkt sammanlänkad med en annan medlemsstats sammanlänkade system.

5. En medlemsstat får begränsa den referensgasförbrukning som används för beräkningen av målet för den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkt 2 med den mängd gas som motsvarar skillnaden mellan dess delmål för den 1 augusti 2022 och den faktiska volymen lagrad gas den 1 augusti 2022, om den uppfyller delmålet datumet i fråga.

6. En medlemsstat får begränsa den referensgasförbrukning som används för beräkningen av målet för den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkt 2 med den volym gas som förbrukats under referensperioden som råvara.

7. En medlemsstat får begränsa den obligatoriska minskningen av efterfrågan med 8 procentenheter förutsatt att den visar att dess sammanlänkning med andra medlemsstater mätt i fast teknisk exportkapacitet jämfört med dess årliga gasförbrukning 2021 understiger 50 % och denna kapacitet på sammanlänkningar med andra medlemsstater faktiskt har använts för transport av gas på en nivå av minst 90 % i minst en månad före anmälan av undantaget, såvida inte medlemsstaten kan visa att det inte fanns efterfrågan och kapaciteten maximerades, och att dess inhemska LNG-anläggningar är kommersiellt och tekniskt redo att omdirigera gas till andra medlemsstater upp till de volymer som marknaden kräver.

8. En medlemsstat som står inför en elkris får tillfälligt begränsa den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkt 2 till den nivå som krävs för att minska risken för elförsörjningen om det inte finns några andra alternativ att ersätta den gas som krävs för att producera el utan att allvarligt äventyra försörjningstryggheten. Medlemsstaten ska i så fall anmäla skälen för begränsningen och lämna tillräckliga bevis på de exceptionella omständigheter som motiverar begränsningen. Vid behov ska medlemsstaten uppdatera riskberedskapsplanen enligt artikel 10 i förordning (EU) 2019/941.

9. En medlemsstat ska anmäla sitt beslut att begränsa den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkterna 5, 6, 7 och 8 till kommissionen tillsammans med tillräckliga bevis på att villkoren för att begränsa den obligatoriska minskningen av efterfrågan är uppfyllda. En anmälan med avseende på punkterna 5, 6 och 7 får göras redan efter denna förordnings ikraftträdande och får inte göras senare än två veckor efter att unionsberedskap har tillkännagetts. En anmälan med avseende på punkt 8 får göras senast två veckor efter det att det elkrisläge som avses i den punkten har uppstått. Medlemsstaten ska även informera de berörda riskgrupperna och gruppen för samordning av gasförsörjningen om sin avsikt.

10. På grundval av anmälan och efter samråd med riskgrupperna och gruppen för samordning av gasförsörjningen ska kommissionen bedöma huruvida villkoren för en begränsning enligt punkterna 5, 6, 7 och 8 är uppfyllda. Om kommissionen konstaterar att en begränsning inte är motiverad ska den anta ett yttrande med skälen till att medlemsstaten bör upphäva eller ändra begränsningen av den obligatoriska minskningen av efterfrågan. Det yttrandet ska antas senast 30 arbetsdagar efter den kompletta anmälan enligt punkt 9.

11. Om villkoren för en begränsning av den obligatoriska minskningen av efterfrågan i punkterna 5, 6, 7 och 8 inte längre är uppfyllda ska medlemsstaten tillämpa målet för den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkt 2.

12. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka om villkoren för en begränsning av den obligatoriska minskningen av efterfrågan enligt punkterna 5, 6, 7 och 8 är uppfyllda.

13. Artiklarna 6, 7 och 8 ska tillämpas på åtgärder för obligatorisk minskning av efterfrågan utan att befintliga långsiktiga avtal påverkas.

*Artikel 6*

**Åtgärder för att minska efterfrågan**

1. Medlemsstaterna ska fritt kunna välja lämpliga åtgärder för att minska efterfrågan. De åtgärder som avses i artiklarna 3 och 5 ska vara tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara. När medlemsstaterna väljer ut åtgärderna ska de ta hänsyn till de principer som fastställs i förordning (EU) 2017/1938. Åtgärderna ska framför allt

a) inte snedvrida konkurrensen på ett otillbörligt sätt eller hindra den inre marknaden för gas från att fungera korrekt,

b) inte äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller i unionen,

c) vara förenliga med bestämmelserna i förordning (EU) 2017/1938 vad gäller skyddade kunder.

2. När medlemsstaterna vidtar åtgärder för att minska efterfrågan ska de överväga att prioritera åtgärder som påverkar andra kunder än skyddade kunder enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) 2017/1938, och får även utesluta dessa kunder från sådana åtgärder på grundval av objektiva och transparenta kriterier som beaktar deras ekonomiska betydelse, liksom bland annat följande:

a) Ett avbrotts inverkan på leveranskedjor som är avgörande för samhället.

b) De eventuella negativa effekterna i andra medlemsstater, särskilt på leveranskedjor i sektorer i senare led som är avgörande för samhället.

c) Potentiella långvariga skador på industrianläggningar.

d) Möjligheterna att minska förbrukningen och ersätta produkter i unionen.

3. När medlemsstaterna beslutar om åtgärder för att minska efterfrågan ska de överväga åtgärder för att minska gas som förbrukas i elsektorn, åtgärder för att uppmuntra bränslebyte i industrin, nationella informationskampanjer och riktade skyldigheter att minska uppvärmning och kylning, för att främja byte till andra bränslen och minska förbrukningen inom industrin.

*Artikel 7*

**Samordning av åtgärder för att minska efterfrågan**

1. För att säkerställa lämplig samordning av åtgärder för frivillig och obligatorisk minskning av efterfrågan enligt artiklarna 3 och 5 ska medlemsstaterna samarbeta med varandra inom var och en av de berörda riskgrupperna.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska uppdatera sin nationella krisplan som upprättats enligt artikel 8 i förordning (EU) 2017/1938 senast den 31 oktober 2022 för att återspegla åtgärder för frivillig minskning av efterfrågan. Varje medlemsstat ska också uppdatera sin nationella krisplan, i tillämpliga fall, vid tillkännagivande av unionsberedskap enligt artikel 4 i den här förordningen. Artikel 8.6–8.10 i förordning (EU) 2017/1938 ska inte tillämpas på de uppdateringar av de nationella krisplanerna som görs enligt denna punkt.

3. Medlemsstaterna ska samråda med kommissionen och de berörda riskgrupperna innan de antar de reviderade krisplanerna. Kommissionen får kalla till möten i riskgrupperna och gruppen för samordning av gasförsörjningen, med beaktande av eventuella synpunkter som medlemsstaterna har uttryckt i detta sammanhang, för att diskutera frågor som rör de nationella åtgärderna för att minska efterfrågan.

*Artikel 8*

**Övervakning och verkställighet**

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska övervaka genomförandet av åtgärderna för att minska efterfrågan på sitt territorium. Medlemsstaterna ska varannan månad och senast den 15:e i påföljande månad rapportera till kommissionen om den minskning av efterfrågan som uppnåtts. Riskgrupperna och gruppen för samordning av gasförsörjningen ska bistå kommissionen i övervakningen av den frivilliga och obligatoriska minskningen av efterfrågan.

2. Om kommissionen, på grundval av de rapporterade uppgifterna om minskning av efterfrågan, upptäcker en risk för att en medlemsstat inte kommer att kunna fullgöra skyldigheten till obligatorisk minskning av efterfrågan enligt artikel 5, ska kommissionen begära att medlemsstaten lämnar in en plan med en strategi för hur skyldigheten till minskning av efterfrågan faktiskt ska uppnås. Kommissionen ska också begära att en medlemsstat som begär en solidaritetsåtgärd enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938 lämnar in en plan med strategin för hur eventuella ytterligare minskningar av gasefterfrågan kan uppnås, i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EU) 2017/1938. I bägge fall ska kommissionen avge ett yttrande med kommentarer och förslag om de inlämnade planerna och informera rådet om sitt yttrande. Den berörda medlemsstaten ska ta vederbörlig hänsyn till kommissionens yttrande.

3. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

*Artikel 9*

**Översyn**

Senast den 1 maj 2023 ska kommissionen göra en översyn av denna förordning mot bakgrund av den allmänna situationen avseende gasförsörjningen till unionen och för rådet lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten av den översynen. På grundval av den rapporten får kommissionen särskilt föreslå att denna förordnings tillämpningsperiod förlängs.

*Artikel 10*

**Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas i ett år från och med dess ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 augusti 2022.

*På rådets vägnar*
M. BEK
*Ordförande*